

MACSKAMÁNIA®

XII. évfolyam 5. szám
2012. október - november

www.macskamania.com

12005
449 Ft

9 771586 914005

Árva cicából kiállítási díjnyertes

Nyunyu, a házimacska

A Budapesten élő Blaskó Veronika éppen új otthonába költözött, amikor egyik nap kilépve az ajtón szemtanúja volt, amint egy autóból kidobtak egy magatehetetlen, körülbelül háromhetes kismacskát. Ettől a naptól kezdve megváltozott az élete.

A gennyes szemű, legyengült állatot Veronika magához vette, s élete párja segítségével igyekeztek olyan állatmenhelyet felhívni, ahová az ilyen szopós állatokat befogadják, felnevelik, s később gazdát szereznek számukra. Ám hiába volt minden erőfeszítés, egyik szervezet sem vállalta magára a kismacska felnevelését. Veronikáék úgy gondolták tehát, hogy egy kis időre náluk marad az állat, ezért először is állatorvoshoz vitték. A jóságos doktor biztatta Veronikát, hogy megéri a kitartás, ebből az állatból, bár komoly áldozatok árán, de gyönyörű macska lesz. Az állatorvos önzetlenségére jellemző volt, hogy két zacskónyi különféle táppal, alommal, gyógyszerrel ajándékozta meg őket. Hazaérve azonban máris szembesültek a nehézségekkel. A beteg kis állatot éjjel-nappal 2-3 óránként kellett cumiztatni, s ezt bizony Veronika nem tudta magára vállalni, hiszen alig négy hete dolgozott új munkahelyén. Szerencsére azonban még nem kezdődött meg a tanév, így élete párja tudta vállalni az ügyeletet – ő ment „macskagyésre”. Az állatorvos továbbra is segítette őket, megszervezte, hogy megfelelő minőségű macskatejplótló tápszerhez jussanak.

Megmaradtak egymásnak

A később Nyunyu névre keresztelt kis kandúr tehát életben maradt, ám két hét után a ko-

rábbi élete során szerzett különféle fertőző betegségek elhatalmasodtak rajta, ezért intenzív antibiotikum-kúra vált szükségessé. Ez a terápia meghozta a gyógyulást. Veronika úgy érezte, így már talán könnyebben talál gazdát a kis árvának; különféle újságokba adott fel hirdetést, s ismerőseit is arra kérte, próbáljanak segíteni rajta. De ismét minden erőfeszítés hiábavalónak bizonyult, s mivel idővel szívükhöz nőtt a kis állat, élete párjával elhatározták, hogy megtartják.

Elindultak vásárolni. A tálak mellé játékok, házacskák, kaparófa, macskabútor is került a lakásba. Mivel macskás ismerősük nem volt, ezért kezdetben az internet segítségével, különböző fórumokon keresztül próbálták a tartás, nevelés fortélyait elsajátítani. Állandó állatorvost is választottak, akihez immár hat éve járnak, de szerencsére ez idő alatt már csak megelőző célzattal kellett felkeresni a szakembert, hiszen Nyunyu egyszer sem volt beteg. Gazdája az évente esedékes védőoltások mellett nagy jelentőséget tulajdonít a féregtelenítésnek.

A kis kandúr ivartalanítására hathónapos korában került sor, ez ugyanis sokak szerint a problémamentes együttélés alapköve. A kasztrálással Veronika megelőzte, hogy kedvence jelölgetni kezdjen a lakásban. Nyunyu jól viselte a műtétet; este, amikor hazahozták, még kissé kába volt, ám hamarosan ismét magára talált. Az ivartalanítás nem hagyott semmiféle maradandó nyomot magatartásában, sőt, megőrizte fiatalságát. Továbbra is olyan játékos és fürge, mint azelőtt. Így az idejében elvégzett műtétnak köszönhetően nem vált belőle „párkánymacskák”, megmaradt örökmozgó, kedves kis lénynek.

Ami bemegy, és ami kijön

Veronika fontosnak tartja, hogy kedvence a lehető legjobb takarmányt kapja, ezért hét év alatti kasztrált kandúroknak készített prémiumtáppal eteti. Mivel ebből jelenleg csak egyféle van forgalomban hazánkban, ezért, hogy változatos eledel kerüljön macskája elé, más prémiumtápokból időről időre belekever egy keveset. Nyunyu hetente kétszer „lánytápot” kap: csirkemellest, tonhalast vagy tenger gyümölcsét. Ez utóbbit szereti leginkább, különösen a kagylót, melyet pillanatok alatt eltüntet a táljából. Jó macska lévén, mindennap kap jutalomfalatot, de még arra is ügyel a gazda, hogy ezek is különféle ízűek legyenek. Mivel lakásban élő házikedvenc, ezért három tálban macskafű is rendelkezésre áll. Az ivóvizet Veronika automata itatóval biztosítja, melyben folyamatosan kering a víz, s egy szűrő a záloga annak, hogy mindig szennyeződésektől mentes maradjon. A jó itató kedvet ad a gyakori folyadékfelvételre, ami fontos szerepet játszik a húgykövesség megelőzésében. Természetesen így is naponta friss vizet kell a kis gépezetbe önteni, s rendszeresen, azaz 2-3 havonta cserélni kell a szűrőt.

A macskavécében illatmentes bioalmot használnak, ebből három hét alatt mintegy tíz kiló fogy el. Naponta kétszer kell takarítani. Megéri ez az alkalmanként néhány perces erőfeszítés, hisz ez a legfontosabb záloga a „szagtalan macskatartásnak”. Ahogy más macskatartók, úgy Veronika is azt tapasztalta, hogy a játék a macskának legalább olyan fontos, mint magának a gazdának, hisz ezen keresztül is erősödhet a kötődés, a közöttük lévő jó viszony. Nem beszélve

arról, hogy játék közben az állat sokat mozog, elfoglalja magát. Nyunyunál legnagyobb sikert a bújócska aratta, melynek végére csilingelő játékot helyez a gazdája. Kéthavonta különleges játékkal lepi meg kedvencét: szárított gyógynövény (macskamenta) illatával átitatott játékszert. Ez igazi örömlap kedvence számára: hosszasan játszik, vadászik rá. Erre gyakrabban azért nem kerül sor, mert így az állat nem un rá, minden alkalommal az újdonság erejével hat rá a kellemes illat. Nyunyu igen tanulékony macskának mutatkozik – hamar megtanulta kis labdáját kérésre visszahozni.

Házimacskával a kiállításon

A közelmúltban különleges aljszőrkefét vásárolt Veronika, mely a szőrápolást megkönnyíti, meggyorsítja. Mivel a macska sokat mosakszik, így sok szőrt nyelt le, amit olykor-olykor a lakásban kihányt – s valljuk meg, ez nem a legszebb leányálom. Mivel ez a különleges kefe szőreltávolító gombbal (furminátorral) is el van látva, így a hagyományosnál lényegesen alaposabban lehet eltávolítani a kihulló szőrszálakat. Ergonomikus nyele pedig gyorsabbá, hatékonyabbá teszi a munkát. A gazda szerint ez legalább olyan jó befektetés volt, mint a vízforgató itató. A kedvencet nem fürdeti, viszont karmait kéthavonta vágatja.

Veronika egy munkatársától hallotta, hogy kiállításokra házimacskával is be lehet nevezni, így először 2007-ben indult kedvencével házimacska kategóriában egy vidéki kiállításon, ahol mindjárt harmadik helyezést ért el. Később pedig a Lurdy Házban megrendezett Macskamánia Kiállításon mérettette meg kedvencét, ahol immár első helyezett lett. Nyunu nagyon kedves, bájos cica, aki megérzi gazdája hangulatát, alkalmazkodik hozzá. Meghálálja azt a törődést, melyet a gazdától kap, aki bátran ajánlja az állatbarátoknak, hogy ne mondjanak le a macskatartás örömeiről azért, mert nem telik fajtamacskára. Aki elhatározta, hogy szeretne cicát tartani, legjobb, ha először az állatmenhelyeken érdeklődik, hiszen oly sok elárvult állat várja ott sorsának jobbra fordulását...

Veronika azt szeretné, hogy macskája legalább húsz évig egészségben, jókedvben él-

jen, s kacérkodik azzal a gondolattal, hogy egyszer egy abesszinnel is megosztja otthonát. Ám ez jelenleg túl nagy kihívás lenne, úgy anyagilag, mint a munka szempontjából. Naponta ugyanis reggel és este alaposan ki kell takarítani a lakást, alaposan felporszívózni azokat a helyiségeket, melyekben kedvence megfordul. Így igen nagy áldozat árán elérte, azt, hogy lakása szőrmentes legyen, nem érződik macskaszag sem, s ha vendég jön a házhoz, az bizony nemritkán macskarajongóként távozik. Ma már, ha állattartással kapcsolatos kérdései merülnek fel, ezeket szívesen megválaszolják barátai, akiket a kiállításokon ismert meg. S ha mások kérdeznek, ő is szívesen segít az érdeklődőknek, hiszen közös cél, hogy mindenki átgondolt, felelős állattartóvá váljon. Ez érdeke embernek és állatnak egyaránt.